

[Haustrup Clemmensen.]

udjævnende finanspolitik. Det har fundet sted under tidligere regeringer, det finder sted under den nuværende regering, og principperne kan der derfor ikke være nogen uenighed om.

Men det er da en helt naturlig ting — og det vil jeg gerne medgive også den socialdemokratiske ordfører — at der kan anlægges forskelligt skøn over, hvor stor en stramning der på dette område er fornøden. Jeg understreger ordet skøn, netop fordi ingen naturligvis videnskabeligt eller med nogen form for sikkerhed nøjagtigt kan angive, hvor stort et kasseoverskud der i den givne situation er behov for.

Men jeg føler trang til yderligere at understrege, hvad også hr. Grünbaum netop gav udtryk for, at vi ved meget lidt om forløbet af 1970 samfundsøkonomisk set. Det appellerer efter vor opfattelse til nogen varsomhed netop i spørgsmålet om at skønne for lavt om det kasseoverskud, der kan være behov for. For jeg går da ud fra, at man ikke mindst fra socialdemokratisk side, men vel også fra socialistisk folkepartis side, vil medgive os, at der nu alle 1960-årene igennem har været et overordentlig betænkeligt underskud på Danmarks betalingsbalance over for udlandet, milliardbeløb år efter år. Der er ikke tvivl om — vi så det senest under de alvorlige valutamæssige uroligheder i begyndelsen af maj måned — at netop denne manglende balance i dansk udenrigsøkonomi er overordentlig faretruende, er en belastning og en risiko af stor størrelsesorden både for beskæftigelsen og for levestandarden.

Derfor mener vi, at det er nødvendigt på dette område — ulykkeligvis da, lad mig tilføje det — at foretage en finanspolitisk stramning netop for at værne sig mod den yderligere forringelse af Danmarks balance over for udlandet, der ellers kunne være risiko for.

Derudover er der også på andre områder, som det fremgår af den socialdemokratiske ordførertale, konstateret en saglig uenighed mellem regeringspartier og opposition. Jeg beklager, at den socialdemokratiske ordfører følte sig foranlediget til at bruge endda meget stærke ord — på nogle områder var der ligefrem tale om hele forbrydelser både over for kildeskattesystemet og over for

lønmodtagerne. Det var stærke ord i juni måned. Der kunne måske være grund til dog at erkende, at der kan være saglig uenighed om vurderingen på disse områder, og måske følge det ganske gode princip at tillægge politiske modstandere næsten lige så hæderlige motiver i den politiske standpunkttagen, som man tillægger sig selv.

Et af de synspunkter, der har skilt vandrøderne under udvalgsarbejdet, er jo vurderingen af, ikke mindst hvor meget B-skatteyderne rent faktisk vil komme til at indbetale i kalenderåret 1970. Jeg vil gerne for det første understrege, at ingen er i tvivl om, at B-skatteyderne naturligvis også ligesom A-skatteyderne kommer til alt i alt at betale, hvad de skal, i henhold til lovenes udformning, men det kan være spørgsmålet om, på hvilket tidspunkt denne indbetaling finder sted.

Jeg vil dernæst gerne understrege — og jeg synes, det er nødvendigt at understrege det også efter de bemærkninger, der fra socialdemokratisk side netop er gjort — at der jo er bred enighed i udvalget om, at vi skal gøre alt, hvad vi overhovedet evner, for at sikre, at B-skatteydernes indbetalinger rent faktisk bliver en samtidighedsbeskatning. Vi har været med til at henstille til finansministeren, der har imødekommet denne henstilling, at der i et cirkulære udtales overordentlig klare synspunkter vedrørende denne sag. Vi er med til at opfordre regeringen til at arbejde videre for forbedringer på dette område, så man i endnu større udstrækning kan nå frem til en samtidighedsskat også for B-skatteydernes vedkommende.

Men vi har været nødt til at acceptere de synspunkter, der er gjort gældende fra finansministerens side, at ændring i de nu for længst vedtagne regler på disse områder ville betyde en alvorlig risiko for forsinkelse med hensyn til kildeskattens ikrafttræden.

Jeg gør også opmærksom på, at det jo ikke kun er spørgsmålet om B-skatteydere, det er også i et vist omfang — af størrelsesordenen 100-200 mill. kr. — spørgsmålet om A-skatteyderes senere indbetaling, og det skal naturligvis med i billedet.

Jeg synes også, der er grund til at understrege, at der om denne uenighed som om en række andre spørgsmål rent faktisk